

Облікова картка дисертації

I. Загальні відомості

Державний обліковий номер: 0820U100330

Особливі позначки: відкрита

Дата реєстрації: 04-11-2020

Статус: Захищена

Реквізити наказу МОН / наказу закладу:

II. Відомості про здобувача

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Ступницький Костянтин Вадимович

2. Stupnytskyi Kostiantyn Vadymovych

Кваліфікація:

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Вид дисертації: доктор філософії

Аспірантура/Докторантура: так

Шифр наукової спеціальності: 081

Назва наукової спеціальності: Право. Право

Галузь / галузі знань:

Освітньо-наукова програма зі спеціальності: Не застосовується

Дата захисту: 28-10-2020

Спеціальність за освітою: Правознавство

Місце роботи здобувача: Орджонікідзевський районний суд м. Харкова

Код за ЄДРПОУ: 02894094

Місцезнаходження: проспект Архітектора Альошина, 7, м. Харків, Харківський р-н., Харківська обл., 61007, Україна

Форма власності:

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

III. Відомості про організацію, де відбувся захист

Шифр спеціалізованої вченої ради (разової спеціалізованої вченої ради): ДФ 64.086.008

Повне найменування юридичної особи: Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Код за ЄДРПОУ: 02071139

Місцезнаходження: вул. Пушкінська, 77, м. Харків, Харківський р-н., Харківська обл., 61024, Україна

Форма власності:

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

IV. Відомості про підприємство, установу, організацію, в якій було виконано дисертацію

Повне найменування юридичної особи: Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Код за ЄДРПОУ: 02071139

Місцезнаходження: вул. Пушкінська, 77, м. Харків, Харківський р-н., Харківська обл., 61024, Україна

Форма власності:

Сфера управління: Міністерство освіти і науки України

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

V. Відомості про дисертацію

Мова дисертації:

Коди тематичних рубрик: 10.27

Тема дисертації:

1. Цивільні правовідносини у сфері зберігання речей, що є предметом спору (секвестр) в Україні.
2. Civil legal relationships in sphere of storage of disputed property (sequestration) in Ukraine.

Реферат:

1. Дисертаційна робота присвячена розгляду теоретичних й практичних аспектів виникнення, зміни та припинення цивільних правовідносин зберігання речей, що є предметом спору (секвестру), в Україні, особливостей їх юридичної конструкції і елементів, які утворюють її зміст. Автором досліджується еволюція правового регулювання відносин зберігання речей, що є предметом спору, з часів Стародавнього Риму і до сьогодні. Значна увага в роботі присвячена розгляду розвитку правового регулювання відповідних суспільних відносин на територіях, що наразі входять до складу України. Встановлюється, що зберігання речей, що є предметом спору між суб'єктами цивільного права (лат. *sequestratio*), було відоме Римському праву як один із правових засобів, що забезпечував інтереси учасників конфлікту шляхом збереження речі. Відповідно до традиційної конструкції секвестрації дві або більше осіб – учасники конфлікту уклали відповідний цивільно-правовий договір і передавали річ на зберігання посереднику-зберігачу, який повертав

її перемогою спору. Автор відмічає, що незважаючи на тривалу еволюцію правового регулювання відповідних відносин, сучасна практика правореалізації і правозастосування зіштовхується з проблемами. Причиною цьому слугує нерозвиненість відповідних положень чинного цивільного законодавства України. Статтею 976 Цивільного кодексу України, зокрема встановлюється, що дві або більше осіб, між якими виник спір про право на річ, можуть передати цю річ третій особі, яка бере на себе обов'язок після вирішення спору повернути річ особі, визначеній за рішенням суду або за погодженням усіх осіб, між якими є спір. Річ, як є предметом спору, може бути передана на зберігання за рішенням суду. В той же час це законодавче положення не дає можливості дати відповіді на низку важливих запитань. Зокрема, кому підлягає поверненню спірна річ, якщо особи, між якими є спір, відмовились від його вирішення в судовому порядку? Як їм слід вчиняти, якщо один або декілька учасників спору відмовляються використовувати секвестр? Що робити у випадку, коли в ході вирішення спору встановлюється, що серед покладавачів відсутній законний володілець речі? Хто має оплачувати послуги зберігання після вирішення спору? Ці та інші запитання демонструють актуальність дослідження правовідносин зберігання речей, що є предметом спору. Обґрунтовується, що секвестр, як правовий засіб забезпечення правореалізації та правозастосування, може забезпечити захист не тільки суб'єктивного цивільного права, але і речового інтересу, який полягає в намаганні учасника спору отримати речове право на спірне майно, прикладом чому виступає використання секвестру при вирішенні спору, пов'язаного з визнанням права власності на річ. Встановлюється, що в контексті розмежування речово-правових і зобов'язально-правових забезпечувальних засобів, а також диференціації таких засобів за способом реалізації на юридичні і фактичні, секвестр являє собою забезпечувальний речово-правовий засіб, оскільки обмежує здійснення речових права та/або фактичне володіння особи спірним майном і реалізовується шляхом встановлення обмежень фактичного характеру, що спрямовані на недопущення безпосереднього панування учасниками спору над речами, що є предметом спору і, відповідно, об'єктом секвестру. Окрема увага в роботі присвячується здійсненню характеристики підстав виникнення правовідносин зберігання речей, що є предметом спору. В ході дослідження встановлюється, що в силу поширення на договірні відносини зберігання речей, що є предметом спору, загальних положень про зберігання, відповідний договір може характеризуватись як консенсуальний, так і реальний. Однак, з урахуванням особливої сфери застосування секвестру, яка характеризується наявністю юридичного спору, визначення договору секвестру саме як реального найбільш відповідає його дієвості як різновиду забезпечувальних правових засобів. При цьому необхідною умовою укладення договору секвестру є залучення в якості його учасника особи, яка фактично володіє спірним майном на момент його укладення. Звертаючись до теоретичних положень, а також нормативно-правових приписів чинного цивільного законодавства України, що визначають значення рішення суду для встановлення правовідносин секвестру, автор формує висновок, що рішення суду про задоволення заяви про вжиття заходів забезпечення позову, яке запроваджує судовий секвестр, являє собою правовстановлюючий юридичний факт в матеріальних цивільно-правових відносинах в силу того, що з його настанням пов'язується виникнення недоговірного майнового цивільного правовідношення зберігання спірного майна, на яке в силу правила аналогії закону поширюються відповідні положення чинного цивільного законодавства України, що регулюють відносини зберігання, в частині, що не суперечить недоговірній сутності відповідного правовідношення.

2. The Dissertation is devoted to examining theoretical and practical aspects of how civil relations in Ukraine emerge, change and are terminated in connection to disputed property's deposition into custody (sequestration), peculiar structure of these relations and the elements that make up their content. The author researched the evolution of disputed property's preservation and its regulation by law from Ancient Roman times and up to now. The work is focused primarily on how these social relations have been regulated on the territory of nowadays Ukraine. It is determined that storage of disputed things (lat. sequestratio) was known in Roman law as one of juridical means that guaranteed interests of conflicting parties by ensuring safety of appropriate thing. According to traditional sequestration construct two or more persons – conflicting parties concluded appropriate contract and passed thing to intermediary-keeper who undertook to return it to a winner. The author notes that despite of long-term evolution of sequestration relationship modern practice of right-realization and law-enforcement

meets different problems. And the reason for that is weakness of current provisions of civil legislation of Ukraine. The article 976 of Civil Code of Ukraine particularly provides that two or more persons disputing the right in an object may transfer such object to a third person that undertakes an obligation after a dispute resolution to return an object to the person recognized the owner by the court decision or by consent of the parties to dispute. An object under dispute may be transferred for storage upon the court decision. At the same time this legislative provision doesn't allow to give the answers on several important questions. Particularly to whom disputed thing should be returned if conflicting parties refuse the resolution of the dispute in court? What shall they do if one or several persons disputing the right in an object refuse to use sequestration? What if there is no owner among the bailors and this fact is determined during conflict resolution? Who should pay for storage after a dispute resolution? These and other questions demonstrate the relevance of sequestration research. It is substantiated that sequestration as a legal means to ensure legal rights realization and usage can secure not only a subjective right, but also a material interest which means that a party to the dispute is seeking to obtain the material rights for disputed property, e.g. sequestration is used when a right for private property is disputed. It is determined that in the context of distinguishing between security measures for property relations and obligations and also between such measures of legal and factual kind, sequestration must be viewed as a measure of property relations for it limits the property rights and/or a person's actual possession of disputed property and is realized through actual limitations that are set to keep the parties to the dispute from direct domination over the things that comprise the object of the dispute and thus the object of sequestration. This work aims to categorize the foundations on which the legal relations emerge to secure the disputed property. The research determined that since the agreement to preserve the disputed property may also be perceived as a general storage agreement, we can view it either as a consensual or as a real contract. But, considering it is only used in legal disputes, it is more appropriate to regard the sequestration contract as real, to fulfill its purpose as one of security measures. It's essential that in this contract must participate the party that actually presides over the disputed property at the moment when a storage agreement is made. Having studied the theoretical foundations and legally set provisions of the current civil legislature of Ukraine that determine the influence of a court's decision on the legal relation of taking the disputed property for deposit the author states that the court's decision to grant the sequestration measures in order to secure the claim for legal protection must be considered as a right-establishing legal act in the material civil relations for with it there emerges a non-contractual material civil relation of disputed property deposit that through the method of legal analogy can be guided by provisions that regulate the general storage agreement in the Civil law of Ukraine, except those that contradict the non-contractual nature of the civil relation.

Державний реєстраційний номер ДіР:

Пріоритетний напрям розвитку науки і техніки:

Стратегічний пріоритетний напрям інноваційної діяльності:

Підсумки дослідження:

Публікації:

Наукова (науково-технічна) продукція:

Соціально-економічна спрямованість:

Охоронні документи на ОПВ:

Впровадження результатів дисертації:

Зв'язок з науковими темами:

VI. Відомості про наукового керівника/керівників (консультанта)

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Яроцький Віталій Леонідович
2. Yarotskiy Vitaliy L.

Кваліфікація: д. ю. н., 12.00.03

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи:

Код за ЄДРПОУ:

Місцезнаходження:

Форма власності:

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

VII. Відомості про офіційних опонентів та рецензентів

Офіційні опоненти

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Жорнокуй Юрій Михайлович
2. Zhornokui Yurii Mykhailovych

Кваліфікація: д. ю. н., 12.00.03

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи:

Код за ЄДРПОУ:

Місцезнаходження:

Форма власності:

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Сабодаш Роман Богданович
2. Sabodash Roman Bohdanovych

Кваліфікація: к. ю. н., 12.00.03

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи:

Код за ЄДРПОУ:

Місцезнаходження:

Форма власності:

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

Рецензенти

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Явор Ольга Анатоліївна

2. Yavor Olha Anatoliivna

Кваліфікація: д. ю. н., 12.00.03

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи:

Код за ЄДРПОУ:

Місцезнаходження:

Форма власності:

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Тупицька Євгенія Олександрівна

2. Tupytska Yevheniia Oleksandrivna

Кваліфікація: к. ю. н., 12.00.03

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи:

Код за ЄДРПОУ:

Місцезнаходження:

Форма власності:

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR: Не застосовується

VIII. Заключні відомості

**Власне Прізвище Ім'я По-батькові
голови ради**

Надьон Вікторія Валентинівна

**Власне Прізвище Ім'я По-батькові
головуючого на засіданні**

Надьон Вікторія Валентинівна

**Відповідальний за підготовку
облікових документів**

Реєстратор

**Керівник відділу УкрІНТЕІ, що є
відповідальним за реєстрацію наукової
діяльності**

Юрченко Т.А.